

Teater for de aller yngste

TØNSBERG: Man er aldri for ung til å gå i teateret.

Erik Munsterhjelm
977 40 715
erik.munsterhjelm@tb.no

I dag er det nemlig de aller minste som skal få anledning til å oppleve en teaterforestilling. Fra Trondheim kommer Teater Fot med forestillingen «De røde skoene».

– Det som er spesielt med denne forestillingen er at den er spesielt tilrettelagt for dem mellom ett og tre år, forteller Hege Hansson fra Sjøbodteateret. Det er Sjøbodteateret som har inviert Teater Fot til Tønsberg

og Papirhuset.

Med et såpass «ungt» publikum, blir det naturlig nok en forestilling uten tradisjonell «handling».

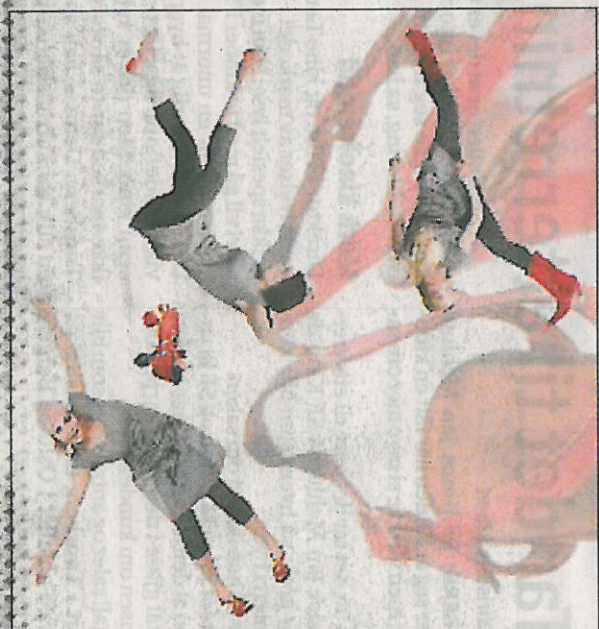
– Nei, dette er en non-verbal forestilling med mye bevegelse, dans og mange lyder. Her er det ingen som skal få stoppe ungene. De skal få delta i forestillingen og bevege seg rundt på scenen selv. En teaterforestilling for nettopp denne aldersgruppen, er en relativt sjelden greie. Men det hele er lagt opp til å være særdeles lekent og moro, fortsetter Hansson.

Forestillingen senterer rundt røde sko i alle mulige former. Her

finnes levende dansesko som kommer svevende ned fra taket, hoppesko, sansesko, figursko, musikksko, sangsko, gummistøvler fylt med hemmelige verdener og lekesko med lyder i.

– Her er det kun plass til 30 unger med ledsagere. Første mann til mølla, sier Hansson.

BABY-TEATER: Det vil handle om røde sko i alle mulige varianter og former i Papirhuset. Foto: Teater Fot

Sjarmerende teater for de minste

TEATER FOR DE MINSTE

Teater Fot
«De røde skoene»

Papirhuset teater

Anmeldt av:

Fredrik Rütter

I 2004 startet Lise Hovik gruppen Teater Fot. Hun ønsket å arbeide frem et teater tilbud spesielt rettet mot de aller minste barna. Det er ikke mange som vil skape for barn, og ofte er det som blir tilbudt de minste av meget varierende kvalitet. Målgruppen til forestillingen «De røde skoene» er de som akkurat har lært å gå, unger ned i ettårs-

alderen. Noe av det viktigste i oppgaven når en skal skape teater for så små må være at det blir en positiv opplevelse. Hvis ikke kan en ha skremt barnet vekk fra alt teater i uoverskuelig fremtid.

Det kan være skummelt å tre inn i et fremmed rom selv for voksne, hvordan har da en ettåring det. Barna signaliserer tydelig en viss skepsis i det de enter scenerommet i Papirhuset. Derfor er det en god opplevelse for alle at rommet er estetisk bygget opp. Det henger og ligger røde sko i alle størrelser og farger overalt, og i noen av dem

er det til og med lys. Tepper i disse farger med små puter og stoler rundt er inviterende til å sette seg på, og med hjelp av de voksne finner barna etter hvert en trygg plass. De blir inviert til å ta av seg skoene som alle blir plassert i en stor koffert, og langsomt begynner forestillingen med tre kvinnelige dansere å leve sitt eget liv. Skoene som danserne tar på seg har en egen evne til å overta styringen. Forestillingen «De røde skoene» har ikke med noe forstøvelig tekst, det som blir sagt kan ligne litt på Jo Strømgrens kauderwelske lyd-bilde som han er blitt kjent for.

Sammen med en musiker drives det frem en rytmisk lydtek som styrer av skoenes bevegelser.

Det blir uttrykt for forestillingen at barna gjerne må få vandre rundt i rommet uten at det er et forstyrrende element for de medvirkende, tvert imot de håper det vil skje. Allikevel tar det over halvrimen før den første våger seg på en forsiktig liten vandring bort fra foreldrenes trygge favn. Det har nok mye å gjøre med at forestillingen, tross en lekende form, har en ganske stram struktur og regi. Det er først når den store kofferten

med det rare innholderet i kommer inn at det blir rom for den store deltagelsen.

Den overgangen skjer mykt og naturlig for de minste. De er blitt trygge i situasjonen og kan derfor delta uten å være redde. Det virket som at alle, både målgruppen og foreldrene, hadde en god opplevelse. De barna som får oppleve «De røde skoene» kommer nok med glede tilbake til en teatersal ved en senere anledning.

Tønsberg Blad Mandag 12. april 2010